

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Ivany Izakovičovej a Ľubomíry Kúdelovej, v právnej veci žalobcu **V., spol. s r. o., K.**, IČO: X., právne zast. F. & P., s. r. o., so sídlom M., proti žalovanej **JUDr. V. O., U.** správkyňa konkurznej podstaty úpadcu S., s. r. o., R., IČO: X. právne zast. JUDr. Ľ. G., advokátom, **H. o vylúčení vecí zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu**, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 9. februára 2010, č. k. 35Cbi/54/06-Mš-142, v opravenom znení zo dňa 24. júna 2010, č. k. 35 Cbi/54/2006-165, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 9. februára 2010, č. k. 35Cbi/54/06-Mš-142 v opravenom znení zo dňa 24. júna 2010, č. k. 35 Cbi/54/2006-165 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 09. 02. 2010, č. k. 35Cbi/54/06-Mš-142 v opravenom znení zo dňa 24. 06. 2010, č. k. 35 Cbi/54/2006-165 uložil žalovanej povinnosť vylúčiť zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v Meste D., k. ú. K., a to stavby: závodný klub súp. č. X. na pozemku KN parc. č. X. a závodný klub súp. č. X. na pozemku KN parc. č. X. a pozemky reg. C-KN: parc. č. X. – zastavané plochy a nádvoria o výmere 841 m², parc. č. X. – zastavané plochy

a nádvoria o výmere 785 m², parc. č. X. – zastavané plochy a nádvoria o výmere 448 m² a parc. č. X. – zastavané plochy a nádvoria o výmere 584 m², zapísané na LV č. X. Správy katastra D. K., na úpadcu v časti B – vlastníci pod por. č. 2 v celosti (podiel: 1/1), oproti povinnosti žalobcu vrátiť v prospech konkurznej podstaty úpadcu sumu 50 074,73 Eur (1 508 551,34 Sk). Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobou, doručenou súdu dňa 29. 06. 2006, sa žalobca domáhal, aby súd vylúčil z konkurznej podstaty úpadcu nehnuteľnosti, špecifikované v petite žaloby. Súd konštatoval, že žalobca a úpadca dňa 01. 02. 2005 uzatvorili kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol predaj a kúpa nehnuteľností špecifikovaných v bode 1 predmetnej kúpnej zmluvy. Vzhľadom k tomu, že kúpna zmluva bola uzatvorená v zmysle ust. § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka, súd sa pri posudzovaní platnosti odstúpenia od citovanej zmluvy spravoval príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Krajský súd mal za preukázané, že žalobca písomne odstúpil od kúpnej zmluvy písomným podaním zo dňa 07. 11. 2005, a to z toho dôvodu, že žalovaný neuhradil doplatok kúpnej ceny vo výške 22 040,76 Eur (664 000,-- Sk). Vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa dospel k záveru, že je naplnená skutková podstata ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V konaní žalobca predloženým čestným prehlásením, ktoré podpísali J. B. (konateľ spoločnosti S.) a L. J. (zamestnankyňa spoločnosti poverená preberaním pošty), preukázal, že dňa 31. 10. 2005 bol spoločnosť S., s. r. o., riadne doručený list spoločnosti V., spol. s r. o., D., zo dňa 31. 10. 2005, označený ako „Výzva na zaplatenie kúpnej ceny“. Následne dňa 08. 11. 2005 bol spoločnosť S., s. r. o., riadne doručený list spoločnosti V., spol. s r. o., D., IČO: X. zo dňa 07. 11. 2005 označený ako „Odstúpenie od kúpnej zmluvy“. Z uvedeného podľa súdu prvého stupňa vyplýva, že medzi účastníkmi konania došlo dňa 08. 11. 2005 k platnému odstúpeniu od kúpnej zmluvy uzavretej dňa 01. 02. 2005. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobca preukázal v konaní platné odstúpenie od vyššie citovanej kúpnej zmluvy, vzniklo mu právo na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty úpadcu (S., s. r. o., D.) v súlade s ust. § 19 ZKV, a to nehnuteľných vecí, ktoré sú špecifikované v petite žaloby. Súčasne podľa súdu vznikla povinnosť žalobcu vrátiť v prospech konkurznej podstaty úpadcu sumu 50 074,73 Eur (1 508 551,34 Sk), t.j. sumu, ktorú úpadca uhradil na účet záložného veriteľa (S. Z. a R. B., a. s., B.). O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa ust. § 150 O. s. p. s poukazom na ust. § 25 ods. 2 a § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podala odvolanie žalovaná a žiadala napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že žaloba žalobcu sa v celom rozsahu zamieta.

Uviedla, že žalobca neposkytol žalovanej dostatočne primeranú lehotu na splnenie dlhu. Z dikcie ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka a jeho výkladu podľa žalovanej vyplýva, že primeraná lehota na splnenie dlhu nemôže byť taká krátka, aby podľa konkrétnych okolností prípadu znamenala iba formálne vyhovie požiadavke o jej určenie. Žalobca doručil výzvu na zaplatenie splátky kúpnej ceny žalovanej dňa 31. 10. 2005 a už 07. 11. 2005 žalovanej oznámil odstúpenie od zmluvy. Odvolateľka tvrdí, že žalobcom poskytnutá lehota na plnenie bola len formálna a bola taká krátka, že žalobca ani nemohol očakávať v takom krátkom čase reálne splnenie svojej požiadavky, obsiahnutej vo výzve zo dňa 31. 10. 2005.

Žalovaná v podanom odvolaní ďalej zdôraznila, že S. Z. a R. B., a. s., B., si uplatnila v konkurznom konaní svoju pohľadávku vo výške 3 280 163,56 Sk titulom nesplatenej časti poskytnutého úveru. Takto uplatnenú pohľadávku správkyňa konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní pod por. č. 76 uznala s právom na oddelené uspokojenie v prospech uvedeného peňažného ústavu. Do dňa podania odvolania veriteľ pod por. č. 76 svoju prihlášku pohľadávky nezobral späť. Správkyňa konkurznej podstaty je toho názoru, že vylúčením predmetných nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu by došlo k poškodeniu ostatných veriteľov úpadcu, nakoľko nehnuteľnosti by boli vylúčené z konkurznej podstaty a záväzok správcu konkurznej podstaty uspokojiť veriteľa (peňažný ústav) by aj naďalej zotrval. Tento stav považuje správkyňa konkurznej podstaty za stav, ktorý je v rozpore so zákonom o konkurze a vyrovnaní. Preto navrhuje napadnuté rozhodnutie zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že s napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa súhlasí, súd rozhodol vecne správne na základe náležitého zisteného skutkového stavu. Žalobca má za to, že poskytol úpadcovi S., s. r. o., dodatočne primeranú lehotu listom zo dňa 31. 10. 2005, ktorá bola doručená úpadcovi dňa 31. 10. 2005. Táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná. Následne žalobca odstúpil od zmluvy listom dňa 07. 11. 2005. Žalobca zdôraznil, že v danom prípade išlo o omeškanie so splnením peňažného dlhu, preto úpadca nepotreboval žiadnu prípravu na splnenie takéhoto

záväzku a žalobcom poskytnutá lehota bola objektívne dostatočná na vykonanie takých opatrení zo strany úpadcu, aby mohol tento svoj peňažný dlh splniť. Len z týchto dôvodov možno podľa žalobcu posudzovať, či poskytnutá lehota bola primeraná alebo nie.

Žalobca nesúhlasí ani s argumentáciou žalovanej v súvislosti s uznaním práva S. Z. a R. B., a. s., B.. Uviedol, že ak budú predmetné nehnuteľnosti vylúčené zo súpisu z konkurznej podstaty, je správkyňa konkurznej podstaty povinná v rámci rozvrhového uznesenia zabezpečiť, aby S. Z. a R. B., a. s., B., nebola uspokojená ako oddelený veriteľ zo speňaženia predmetných nehnuteľností, pretože tieto nebudú v rámci konania speňažené. Podľa žalobcu ani skutočnosť, či vylúčením predmetných nehnuteľností zo súpisu z konkurznej podstaty budú poškodení ostatní veritelia alebo nie, nie je v tomto konaní rozhodná. Žalobca zdôraznil, že podanou žalobou si uplatnil ochranu vlastníckeho práva, pričom nárok na vylúčenie vecí zo súpisu podstaty je prednostným nárokom v zmysle ust. § 31 ods. 1 písm. d/ ZKV.

Na základe uvedených skutočností žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Náhradu trov si žalobca s poukazom na ust. § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV neuplatnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a § 214 ods. 2 O. s. p. v medziach dôvodov odvolania bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania je právo žalobcu na vylúčenie nehnuteľností (staviieb a pozemkov) nachádzajúcich sa v Meste D., kat. úz. K., parc. č. X., parc. č. X., parc. č. X. a parc. č. X. tak, ako sú špecifikované v žalobe, z konkurznej podstaty úpadcu S., s. r. o., D.

Vylúčenie vecí, ktorá nemala byť zaradená do zoznamu konkurznej podstaty upravuje ust. § 19 zák. č. 328/1991 Zb., ktorým sa predmetné konanie spravuje. Z uvedeného ust. zákona v spojení s § 14 tohto zákona je zrejmé, že účastníkmi takto vedeného konania je tzv. vylučovateľ, vylučovatelia, t.j. tretie osoby, do práv ktorých sa konkurzom zasiahlo a ktoré sú

odlišné od okruhu účastníkov vlastného konkurzného konania na strane osoby v konaní oprávnenej a správca konkurznej podstaty na strane povinnej.

Predmetom nároku na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty sa môžu stať iba veci individuálne určité. Právny dôvod nároku na vylúčenie vecí musí existovať v čase, kedy je nárok uplatňovaný. Právnym dôvodom nároku na vylúčenie vecí podľa § 19 zák. č. 328/1991 Zb. môže byť na strane navrhovateľa vlastníctvo (nielen z kúpnej zmluvy alebo inej dohody, smerujúcej k prevedeniu vlastníctva), spoluvlastníctvo podielové i bez podielové, ako i držba vecí.

Súd prvého stupňa správne zistil, že medzi žalobcom a úpadcom bola dňa 01. 02. 2005 uzavretá kúpna zmluva, ktorej predmetom bol predaj a kúpa nehnuteľností špecifikovaných v bode I tejto kúpnej zmluvy, ktorých vylúčenia z konkurznej podstaty sa žalobca v predmetnom konaní domáha.

V konaní pred súdom prvého stupňa bolo tiež nesporne preukázané, že úpadca doplatok z dohodnutej kúpnej ceny podľa čl. IV. kúpnej zmluvy, a to vo výške 22 040,76 € (664 000,-- Sk) nezaplatil.

Listom zo dňa 31. 10. 2005, ktorý bol týmto dňom i doručený úpadcovi, vyzval žalobca úpadcu na zaplatenie kúpnej ceny, ku ktorému splneniu záväzku poskytol úpadcovi dodatočnú lehotu do 04. 11. 2005.

Po márnom uplynutí uvedenej lehoty žalobca listom z 07. 11. 2005 pre nesplnenie dlhu od kúpnej zmluvy odstúpil.

Podľa § 517 ods. 1 Obč. zák. dlžník, ktorý nesplní svoj dlh riadne a včas, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Cit. ust. § 517 ods. 1 Obč. zák. upravuje omeškanie dlžníka s riadnym a včasným nesplním dlhu a s ním spojené právo veriteľa od zmluvy odstúpiť, keď tento dlh nesplní ani v poskytnutej dodatočnej lehote.

Žalovaný v odvolaní namieta, že žalobca neposkytol úpadcovi ako dlžníkovi primeranú lehotu na splnenie dlhu, pre ktorý dôvod má za to, že neboli splnené predpoklady pre odstúpenie od kúpnej zmluvy.

Nepochybne podmienkou účinného odstúpenia od zmluvy je poskytnutie dodatočnej lehoty k splneniu. Napriek tomu, že jej dĺžku určuje sám veriteľ, musí byť so zreteľom ku konkrétnym okolnostiam prípadu primerane dlhá k tomu, aby bol dlh splniteľný.

Pre splnenie dlhu sa však v takom prípade nepredpokladá, že dlžník až po splatnosti dlhu začne s vytváraním podmienok pre jeho splnenie, preto dodatočná lehota môže byť kratšia než lehota objektívne potrebná alebo obvyklá k poskytnutiu plnenia veriteľovi.

V danom prípade úpadca bol v omeškaní so splnením peňažného dlhu, k splneniu ktorého žalobcom v danom prípade poskytnutá lehota bola objektívne dostatočná, aby mohol vykonať potrebné opatrenia peňažný záväzok splniť.

Neobstojí preto tvrdenie žalovaného, že dodatočná lehota bola formálna.

Z uvedených dôvodov nastali tak účinky odstúpenia od kúpnej zmluvy, ktorá sa od počiatku zrušila, pre ktorý dôvod súd prvého stupňa správne uzavrel, že žalobca sa vylúčenia predmetných nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu domáha dôvodne.

Z hľadiska dôvodnosti uvedeného práva žalobcu je právne irelevantné, že pohľadávka S. Z. a R. B., a. s., B., z titulu poskytnutého úveru zabezpečeného predmetnými nehnuteľnosťami bola v konkurze uznaná.

Pre úplnosť sa žiada však uviesť, že úlohou správcu v konkurze, a teda i pri uspokojovaní pohľadávok veriteľov, je postupovať s odbornou starostlivosťou, pričom nemožno opomenúť ani právo vyplývajúce z pasívnej solidarity dlžníkov.

Vzhľadom na uvedené skutkové a právne zistenia Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici podľa § 219 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že ich náhradu v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi nepriznal, pretože si trovy odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 21. júla 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová